ANUL XVI — Seria II. — No. 165 4 PAGINI 3 LEI C. Sâmbătă 29 Martie 1941

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe

Direcţia şi A d-ţia 3.26.69
Telefoane: Secretariat . . . 5.91.86
Tipografia . . . 3.26.60

ABONAMENTE
1 an . . . . Lei 1000
6 luni . . . . „ 500
3 luni . . . . „ 250

Sportul Universitar

Sunt rare clipele de satisfacţii din viaţa unui om. Şi cu atât mai rare sunt acelea care, deşi strâng pe marginea terenului de sport sute de privitori cu inima la gură şi cu conştiinţa uneori neîmpăcată din cauza căpcăunilor cari nu-i înţeleg, reuşesc să declanşeze clipe de entuziasm mai mult decât tineresc.

Ieri, pe terenurile de sport de lângă sălile de direcţie ale facultăţii de medicină, a avut loc nişte matchuri de volley-ball între echipele studenţeşti academia comercială şi drept, academie comercială şi drept. In rândurile de faţă nu ne interesează cine a câştigat. De fapt n'a câştigat niciuna dintre echipele concurente, victoria revenind TINEREŢII care — ieri — a vrut cu orice preţ să fie preferată pe teren sau lângă teren, jucând sau susţinându-şi echipa şi luând parte la marea victorie a UNIVERSITAŢII care a dovedit numai într'o după amiază că sportul poate fi şi ACADEMIC. Deşi se juca pe terenurile medicinei, medicina n'a câştigat. Şi cu toate acestea n'am auzit nici o vorbă de ocară îndreptată împotriva celor mai tari; şi nici împotriva arbitrilor cari — oameni suntem — au făcut şi unele greşeli.

Am văzut în jurul terenului o mulţime de halate albe. Plecaseră fetele şi băeţii din sălile de cursuri ca să vadă ce fac colegii lor la volley. Iar profesorii şedeau pe la ferestre — sau lângă maşinile dispuse să-i ducă acasă — şi priviau cu prietenească înţelegere frământările sportive.

Aceste halate albe — ale învăţăceilor sau ale magistraţilor — precum şi tinereţea aceea delirantă n'au depăşit nici o clipită marginile sportivităţii. A fost o după amiază într'adevăr universitară.

Consemnăm în rândurile acestea o simplă biruinţă. O biruinţă tinerească şi sportivă. Care — în acelaş timp — este şi o pledoarie.

Pentru cei cari vor să afle într'adevăr ce înseamnează sport şi sportivitate, n'avem decât un gând: Veniţi pe terenurile universitare şi nu veţi mai huli o activitate pe care n'o cunoaşteţi şi care nu contrazice simţul dumneavoastră de estetică şi etică integrală. Veţi găsi acolo o permanentă lecţie de atitudine şi de frumoasă ţinută: sport şi cultură. Sau ceeace vrem noi să demonstrăm dela începutul începuturilor.

Virgil Popescu

Intâlnirile cele mai importante de football din Germania

Iată programul întâlnirilor de football mai însemnate ce vor avea loc anul acesta în Germania între reprezentativelor a oraşelor respective:

11 Mai: Würtenberg — Bayern la Stuttgart.

1 Iunie: Nürnberg Fürth — München la Nürnberg.

29 Iunie: Sachsen — Bayern.

10 August: Chemnitz — Nürnberg Fürth la Chemnitz.

24 August: Sudeuteuland — Bayern la Komotan sau Karlsbad.

5 Octombrie: Bayern — Sudeuteuland la Bamberg.

Deasemenea mai sunt în perspectivă următoarele jocuri:

München — Roma.
Nürnberg Fürth — Mailand.
Augsburg — Bologna.
Ostmark — Bayern la Viena.
Nürnberg Fürth — Wiena la Nürnberg.
Croaţia — Bavaria la Agram.
Nürnberg Fürth—Agram la Nürnberg.

Studenţii au demonstrat eri că volley-ul este un sport spectaculos

Turneul inter-Facultăţi de eri

Nu ştim cum să începem. A fost atât de frumos ieri! Incepând cu timpul, continuând cu spectatorii şi încheind cu participanţii, parcă toţi s'au vorbit să contribue la reuşita unei reuniuni studenţeşi de început, fericit şi promiţător început.

Intr'un cadru frumos împodobit de numeroasele halate albe ale viitorilor

COSTI HEROLD (Drept)

medici, într'o atmosferă prietenoasă şi la discreţia unei galerii subtile, s'au disputat trei matchuri de volley-ball frumoase, disputate şi cum mai vreţi d-voastră să le calificaţi, dar numai în bine.

Rezultatele? Pe noi ne interesează cel mai puţin. Invingătoare sau învinse echipele au acelaş merit: de a fi jucat cu suflet, de a fi căutat să se prezinte cât mai bine, să recolteze un succes cât mai desăvârşit.

Au reuşit pe deplin prin jocul lor, prin însăşi ţinuta de pe teren.

Academia Comercială a fost cea care a recoltat pe lângă celelalte succese şi victoria finală.

Dreptul a făcut egalitate, pierzând un match, dar câştigându-l pe al doilea.

Gazdele, mediciniştii, deşi au jucat cu cel mai mare elan, nu au obţinut decât mulţumirea unei iniţiative atât de frumoase, a unei comportări bune şi au rămas cu gândul unei revanşe cât de curânde.

Dar fiindcă ne-am aventurat nî domeniul rezultatelor concrete să discutăm aceste matchuri ce au necesitat cu toate trei seturi de luptă pentru care calificativul de «strânsă» este poate prea puţin reprezentativ.

ACADEMIA COMERCIALA — DREPTUL 10—15; 15—8; 15—13

Matchul de deschidere ncepe timid ca după câteva schimburi de mingi să fie cu totul deslănţuit.

Deoparte Beraru îi face pe spectatori destul de mulţi debuanţi, să se minuneze. Şi, să recunoaşem, au dece, căci «dracul roşu», (botezul a fost oficiat pe loc) este într'o formă de zile mare.

Din tabăra adversă Herold şi Ţeţu se întrec în «bombe», deşi nu au pasele de care au nevoe.

Şi duelul acesta intreţinut şi de Gicu Constantinescu, George Niculescu, Toma Lucian et co. continuă cu succes.

Fazele bune sunt aatât de dese încât nu şti pe cre să le mai admiri.

In primul set Dreptul, deşi joacă numai în cinci, reuşeşte să termine câştigător.

Nu însă şi în al doilea când el are şase jucători şi Academia numai cinci.

Sau poate tot secretul este lipsa uuniaa, desigur cel mi slab?

Scorul a avut următoarea înfăţişare: 10-15; 15-8; 15-13. Bine înţeles în favoarea Academiei.

ACADEMIA COMERCIALA: Tică Beraru, Gicu Constantinescu, George Niculescu, Bebe Petrescu, Ardeluş Tulbure.

DREPTUL: Costi Herold, Romulus Teţu, Florin Popescu, Toma Lucian, Deu Constantinescu, Nuţi Fălcoianu.

ACADEMIA COMERCIALA — MEDICINA

15—14; 16—18; 15—12

Numa unul dn eroi se schimbă. Academia Comercială rămâne pe teren şi în horă echipa gazdă.

Frumos echipată şi mai ales susţinută echipa mediciniştilor a fost un factor determinant în lupta ce de data aceasta întrece orice margini.

GEORGE NICULESCU (Academia Comercială)

S'a jucat cu suflet, s'a jucat cu atâta convingere că nu este de mirare afirmaţia pe care ne pregătim să o facem.

Acest match a fost cel mai spectaculos pe care l'am văzt în ultimii doi ani. Două echipe de forţe sensibil egale, au luptat cu avântul caracteristic tinerei noastre generaţii studenţeşti pentru laurii imaginari, dar victorie concretă.

Au reuşit ca în setul al doilea, in-

(Continuare în pag. III-a)

Pedala merită elogii

Trăiască mica Regină!..

Bizara şi glorioasa origine a bicicletei – instrumentul sportului cel mai popular din Franţa. „Papa Michaux“ şi „Papa Desgrange“ doi precursori pe cari istoria nu-i ignoră.. turismul francez î-şi recunoaşte filiaţiunea...

Nu e vorba de o exclamaţie pretenţioasă, ci de un omagiu adus bicicletei pe care părinţii noştri o adorau sub numele de «Mica Regină».

Or, astăzi, mica regină domneşte ca Impărătească. Asupra celor tineri, ca şi asupra celor bătrâni...

Asupra mobilor ca şi asupra celor sinceri. Asupra învăţătoarei ca şi asupra factorului poştal...

Asupra băcanului ca şi asupra lăptarului. Bună sau rea, nouă sau uzată, ea aleargă, face legătura, asigură succesul intenţiei...

Intr'adevăr nu se ştie ce ne-am fi făcut fără ea. Se cuvine aşa dar să-i plătim tributul nostru de recunoştinţă, povestind istoria ei.

Origine gloriasă: — Jucărie în timpul revoluţiei franceze

Ea a început prin a fi o jucărie.

In timpul Revoluţiei, prevăzut într'o zi, la Palatul Regal, un tip elegant, cunoscut prin excentricităţile sale, călărind un extraordinar cal de lemn, care-l făcea să avanseze lovind alternativ pământul, când cu un picior când cu celălalt.

Jocul odată lansat, făcu f urori în Franţa sub numehe de «Célérifère». în Anglia sub acela de «Acbbyhorse».

Şi apoi, cum se întâmplă vu toate jocurile cari au făcut «furori» fie părăsit, fie uitat.

Domnul Michaux a avut o ideie genială...

Totuşi — nu pentru totdeauna.

In 1881, în adevăr, un mic meşteşugar parisian, Michaux, fabricase pentru băeţelul său un «Célérifère». Intr'o zi băeţelul spuse tatălui său: «Ascultă papa, e foarte obositor să ţii picioarele în aer în timpul coborârilor. N'ai putea să-mi fabrici proptele şi îi veni o ideie. O ideie genială.

Dacă în loc de a fi fixate, acestе propte s'ar articula la o manivelă fixată la mijlocul roţii din ţafă? Apăsarea alternantă a picioarelor ar acţiona roata şi graţie vitezei corpul ar rămâne în echilibru pe maşină! Papa Michaux îşi execută planul. Pedaţa se născuse — velocipedul deasemenea.

Velocipedul, «acest instrument disgraţios»

Michaux expuse velocipedul său la Expoziţia din 1867.

Avu un succes extraordinar.

Acrobaţii îl adoptară în circuri.

Oamenii «şic» mergeau la gimnaziul Paz din str. Martirilor, pentru a învăţa să meargă pe velociped. Prinţul imperial Louis-Napoleon n'a pus oare să i se construiască un velociped pentru a se distra pe aleele parcului Compiègne?

Fanatici creară un club în apropierea bursei.

Club — competiţie.

Prima cursă ciclistă avu loc la Saint1Clond, în parcul castelului, la 8 Mai 1868.

Caraghioasă cursă, într'adevăr!

Când cavalerul este în acelaşi timp şi jocheu şi cal!... Steagul coboară. Intr'un sgomot asurzitor de fierărie, grelele roţi de lemn încercuite în fier se urnesc. O maşină de aceasta cântăreşte 50 livre — e sigur. Iată-i pe alergători cari atacă marea alee într'o t renă infernală (12 km. pe oră, cel puţin!). Poalele redingotelor sboară. Doamne? Ce amestecătură! Atenţie la viraj!... Dronet este în frunte. Palicini îl urmează de aproape.

Mai sunt câţiva metri. Un mic englez se avântă din urmă, atinge patoul, trece, a trecut...

Ura!...

James Hoare a câştigat.

Se va vorbi despre el adesea.

Eminentul produse atâta vâlvă, încât O. Jules Charette, în grava «Illustration» îi consacră gazeta.

Cu condescendenţă şi o nuanţă de teamă el notează:

«Velocipedul, acest instrument disgraţios, rapid ca vântul, străpunge aerul şi defiinţează distanţele. Orice cetăţean care ţine să fie la modă are velocipedul său şi încalecă...»

Bicicletă în toată regula!

Perioada 1857 — 1838, aduce multe perfecţionări velocipeddului, transformând fabricarea lui într'o adevărată industrie.

La expoziţia din 1878, vedem maşina prevăzută cu un lanţ de transmisie, montat pe un pignon, cu roţele revenind la dimensiuni normale. Velocipedul de odinioară s' transformat în bicicletă. La cursa internaţională din 1866, un oarecare Eole se urcă pe bicicletă şi bate toate recordurile asupra celorlalţi concurenţi cu velocipede.. dar fu descalificat.

Fiecare zi aduce noui îmbunătăţiri. ompetiţiile se înmulţeau şi deveneau din ce în ce mai îndrăzneţe.

Apare Papa Desgrange!...

Sportivii continuau să revendice

(Continuare în pag. 4-a)

Când Directoratul se pripeşte...

Am promis cititorilor noştri să revenim cu un articol de lămurire a felului cum a fost programat jocul final al categoriei a doua dintre T. C. R. şi Viforul Dacia.

Inainte de a intra în amănunte, vom menţiona că nu vrem să contestăm exactiatea rezultatului şi nici nu avem intenţia să diminuăm cu absolut nimic meritele Tennis-Clubului Român.

Vrem ca prin rândurile de mai jos să arătăm doar greşeala comisă de Directorat, aşa cum arătăm în gazeta noastră toate frumoasele realizări ale acestui for.

— Programarea partidei finală a categoriei secunde dintre Viforul Dacia şi T. C. R. s'a făcut în şedinţa de Luni, săptămâna trecută. Partida a fost fixată pentru ora 10 dimineaţa. In această şedinţă delegatul grupării, bazat pe cele de mai jos, a cerut amânarea jocului sau fixarea lui la ora 14. Motivele cererei au fost: echipa Viforul Dacia nu jucase până la acea dată nici măcar o paridă amicală, aceasta ca urmare a faptuluic ă Directoratul nu a obligat nici o altă echipă să joace pe Velodrom cu echipa secundă a galbenilor.

2. Jucătorii Viforului Dacia, grupare care are în formaţie şi câţiva jucători ce activează şi la alte secţiuni nu erau liberi la acea oră.

3. Ambele grupări au căzut de acord asupra amânărei.

Rezultatul cererei a fostt: respins. Motivarea a fost: Directoratul doreşte să aibă pe cele trei terenuri de rugby, programe în fiecare dimineaţă de joc.

De acord şi noi cu această lăudabilă intenţie! Dar întrebăm pe d-l Director al sportului de rugby. De ce de trei săptămâni de când joacă echipele categ. II-a nu s'a putut găsi un adversari şi finalista categoriei, în speţă Viforul Dacia??

De ce oare nu s'a amânat această finală, când ambele grupări au căzut de acord? Căci date libere erau, slavă Domnului, destule?

In nici un sport nu se respinge o cerere motivată de amânare, mai cu seamă atuncea când echipele cad de acord.

Aceasta a fost ceace am avut de spus. Nu acuzăm Directoratul de intenţie rea. Credem doar că «s'a pripit şi a greşit».

Mai avem o «reclamaţie». Aceasta se referă la suspendări.

Foarte bune măsurile severe de sancţionare şi le-am susţinut cu căldură.

Dar cum se judecă? Arbitrul face raportul şit ot aşa Delegatul Federal. Pe baza acestor documente jucătorii sunt suspendaţi, fără a fi absolut audiaţi!

Nu cunoaştem nici o justiţie din lume care să nu dea drept acuzatului de a se apăra.

Acum o săptămână s'a comis o eroare în acest sistem de judecare. Un jucător a fost suspendat, nu a jucat o săptămână, iar după aceia s'a constatat că... «arbitrul îl asemuise»!!!

Nu ar fi bine ca înainte de a se hotărî asupra soartei unui jucător să fie anchetat şi cercetat după formele legale?

Raportul unui arbitru care este tot odată şi delegat federal poate avea câte odată şi greşeli.

Intr'un match de rugby este greu să vezi vinovatul la un cafuillaj.

Vrem să credem că rândurile noaste vor fi aşa interpretate cum trebuesc şi vor fi eventual întrebuinţate cu sugestie.

V. P.

Ce va fi automobilul în anul 2.000

Anticipaţiile au fost întotdeauna cauzele cari au provocat spiritul şi gândirea.

In timp ce toţi constructorii gândesc de pe acum la construcţia noului automobil, al automobilului de mâine, «Marianne» s'a gândit la automobilul de poimâine, la cel al anului 2000.

«Care va fi automobilul anului 2000?». «Cum îl închipuiţi?».

Acestea au fost întrebările pe cari le-am pus diferitelor personalităţi.

AVIONUL-MAŞINA

Cu toate că, preocupat ca întotdeauna, asupra problemelor viitorului, — oare n'a preconizat acum 20 de ani într'un raport adresat ministerului lucrărilor publice, întrebuinţarea autostradelor? — d. Lucian Rosengart, a surâs ironic când i-am pus întrebarea:

— 63 de ani — exclamă el — reprezintă pentru noi o epocă aproape insondabilă. Vezi dumneata, zece ani în timpurile noastre reprezintă un secol de odinioară...

Gândeşte-te că acum 63 de ani nu se cunoştea nici fonograful. Să încercăm totuşi să întrezărim etapele pe cari va trebui să le parcurgă automobilul.

In primul rând n'am impresia că aerodinamismul se va desvolta mai mult, căci dacă va trebui să utilizăm şosele şi dacă se ia în consideraţie faptul că forţa aerodinamică nu joacă în adevăr un rol decât începând dela 100 km. pe oră, nu mă îndoesc că se va ajunge foarte greu, pe şosea obişnuită, să se atingă vitezele pentru cari aerodinamismul ar reprezenta un real folos. Dealtfel şoselele nu se lărgesc în aşa fel încât să se poată spune că vor urma progresul automobilului.

Cât în ceeace priveşte combustibilul pe care îl vor întrebuinţa, cred că în foarte puţin timp vom părăsi benzina pentru a o înlocui cu lemnul pădurii şi că vehiculele cu gazogeni vor cunoaşte o epocă de reală prosperitate. In douăzeci de ani se vor capta încărcături de electricitate cu ajutorul undelor şi în anul 2000, ei bine, în anul 2000 văd dispariţia automobilismului. Cel puţin utilitatea automobilului va fi mult mai redusă, din ziua în care helicopterul va fi perfecţionat. In rezumat, îmi închipui foarte bine un fel de avion-automobil cu roţi escamotabile şi flotante, ca anumite avioane amfibii — de astăiz — capabile să evolueze pe pământ, în aer şi în apă.

CAUCIUCURI NEUZABILE

La Penyeot, şeful serviciului tehnic al experienţelor, d. Georges de Lavallette al cărui succes strălucitor pe «301» în rallyeul din Monte-Carlo este în mintea tuturora şi care parcurge în fiecare an mai bine de 100.000 km. lucrează în atelierul său la prepararea prototipilor anului «1938», când am venit să-l întrebăm «acelora» pe cari îi dorim să le prepare şi în 1939...

— In anul 2000?...

In primul rând se poate spune că vor mai exista automobile, adică avionul nu va înlocui totul, afară de cazul că nu se va mai găsi deacum înainte, mijlocul de-a suprima inconvenientul pe care îl prezintă — pentru aviaţie, ceaţa sau lipsa de vizibilitate. Ca schimbare importantă, văd în anul 2000, automobile cu cauciucuri inuzabile, circulând pe şosele neuzabile şi aprovizionându-se cu combustibil (în schimbul unui abonament anual) dela staţiunile-serviciu automate şi înşirate dealungul şoselei, întocmai ca «realimentarea în timpul parcursului» a trenurilor rapide.

Oare acest combustibil va fi solid (o pastilă), lichid (rezervor de umplut), sau gazos (în cilindru)?

Greu de răspuns... Inclin a crede în cea din urmă soluţie, în baza marelui număr de sub-produse lansate de marile uzine cu toate că adesea nu sunt decât combustibile recuperabile.

Cât în ceea ce priveşte mecanica acestor automobile, ea nu depinde decât de fizicieni sau de chimişti căci inginerii biroului de studii nu sunt — adesea — decât nişte croitori cari urmează moda şi se îngrijesc «să îmbrace» soluţiile «savante» ale momentului.

In timpul lui Cugnot — de exemplu — atunci când nu exista ca forţă motorice decât vântul, acumula-

(Continuare în pag. 4-a)

MARUNTE

BOX

GREUL francez Ricol îşi va face reintrarea la 5 Aprilie în sala Wagram contra lui Lacaze.

*

In cadrul unei gale de box organizată de Boxing Club la Avigon profesionistul Benchetrit a reuisit să-şi însuşească o frumoasă victorie asupra lui Morand la puncte.

Tot în aceeaşi seară boxeurul Perez a fost învins prin abandor în primul rond de către Alhe.

FOOTBALL

NOEL Liataer fostul inter al echipei franceze Excelsior din Ronbaix a murit într'un lagăr de concentrare.

El a jucat deseori inter stânga în echipa naţională a Franţei.

*

REPREZENTATIVA oraşului Paris a susţinut o întâlnire amicală cu reprezentativ Normandeli la Paris în faţa unui public de 16.000 de sportivi. Intâlnirea s'a terminat cu un draw 1:1.

*

TURNEUL pascal dela Subotica fost perfectat. Participă SAND, Ujpest, Bacska şi Gradjansky din Zagreb

CANOTAJ

FEDERAŢIILE germană şi olandeză de sepcialitate au întocmit următorul program pentru vara aceasta:

La 29 Iunie un concurs la Lübeck 6şi 13 Iulie la Hamburg.

In afară de aceste concursuri vâslaşii germani vor concura şi la concursurile de regate dela Kopenhaga şi Sorö.

TENNIS

IN cadrul matchului de tennis dintre Napoli şi Bologna care s'a terminat cu rezultatul 3:3 s'a înregistrat o nouă surpriză prin înfrângerea lui anapele care a fost întrecut de tânărul Centouze cu 6:2, 6:4, iar la dublu, Ferrara şi Centarize a izbutit să învingă perechea Canapele—Canatto cu 7:5, 3:6, 6:1.

*

CAMPIONATUL de tennis de hală al Germaniei se dispută la Hamburg între 28 şi 30 Martie.

Participă următorii fruntaşi al sportului alb: Heinrich Henkel, Rolf Göpfert, Engelbert Koch, Ernst Bucholz, W. Benthner, E. Bartowiak, şi R. Eppler, mai este aşteptat Kart Gies, Hans Gulcz, iar la doamna Wrsula Heidtmann apăra titlul pe care-l deţine.

CARNET

UN CONFRATE

care susţine cu lăudabile eforturi rubrica de rugby într'o gazetă de seară, scria Luni despre matchul de categoria II-a T. C. R. — Viforul Dacia:

«Viforiştii au furnizat un joc destul de slab dacă avem în vedere publicitatea făcută asupra galbenilor». *Şi mai departe*: «Faptul că gruparea gazdă, Viforul, este dominată, provoacă surpriză, mai ales că aceasta fusese anunţată drept o formaţie căreia nimic nu-i poate rezista».

Ne punem întrebarea: cine oare va fi făcut acea «publicitate» Viforului — Dacia şi cine l-o fi anunţat ca irezistibil, căci noi — după câte ştim — nu am făcut-o, ba l-am indicat chiar ca învins. Iar altă gazetă—afară de noi şi aceea unde se străduește confratele cu pricina — n'a scris despre rugby. Nu cumva «publicitaea» o fi făcut-o chiar Domnia So?